

Geweten

Het is de standaard boodschap van elke budgetconsulent. Saai, maar oh wat wijs. "Deel je maandinkomen in vijf stukjes. Omdat een maand echter geen vijf volle weken telt, houd je aan het eind van de maand nog wat geld over. In plaats van dat je aan het eind van je geld nog een stukje maand over hebt".

Deze boerenwijsheid kan ons in de dure decembermaand goed van pas komen. Niet omdat Sinterklaas en de Kerstman om het hardst in de etalages staan te d(r)ingen naar de gunst van onze portemonnee. Ook niet omdat we de fiscus een flinke hak kunnen zetten door nog gauw voor het einde van het jaar een koop-sompolis voor de oude dag aan te schaffen. Welnee. Wat december pas echt tot een dure maand maakt, is de niet aflatende stroom van giften die wij doen om met een schoon geweten het oude jaar uit te luiden.

Heeft u wel eens bijgehouden wat er de donkere dagen voor kerst onze brievenbus overspoelt aan groene acceptgiro's, lege collecte-enveloppen en hartverscheurende oproepen tot donateurschap? In de maand december herleeft de charitatieve inslag van de negentiende eeuw. Ikzelf heb er weinig verweer tegen. Ik ga al jaren niet meer naar de kerk, en moet toch ergens mijn geweten kunnen schoonwassen. Dus als ik met mijn tas vol chocoladeletters, banketstaven, kerstballen en gillende keukenmeiden de uitgang van V&D opzoek, heb ik stevast het wisselgeld los in de jaszak om het schuldbewust aan de majoor van het Leger des Heils te overhandigen. En waar de maandelijkse acceptgiro's soms wekenlang op mijn bureau liggen te verstoffen, vliegt mijn handtekening al over het chequeboekje nog voor de liefdadigheidsoproepen bij wijze van spreken binnen zijn.

Want voor de kalkoen weer gevuld, de champagneflessen ontkurkt, en de vuurpijlen worden aangestoken, moeten we eerst onze schuldgevoelens van het afgelopen jaar hebben afgekocht. De prijs die we daarvoor moeten betalen, is niet mis. Maar het lucht wel op.

Ik wens u een goed uiteinde.

Yh J. Huisman